

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/90/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414220856
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4414220856.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária MCGA legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Partizánska 2, IČO: 36 715 662, proti povinnému: Y. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, o vymoženie sumy 522,56 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30. októbra 2014 č. k. 14Er/1199/2014-9 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora JUDr. Kamila Líšku, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta 2 zo dňa 20. 10. 2014. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 44 ods. 2 tretia veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), § 45 ods. 1, 2, § 35 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, § 52, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a), § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov a uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 10. 09. 2014 domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na vymoženie sumy 522,56 eura s príslušenstvom a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. G09090743 zo dňa 10. 01. 2013 vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Rozhodcovská, Arbitrážna a Mediačná, a. s. Vydaníu rozhodcovského rozsudku predchádzala Zmluva o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 19. 04. 2008 č. 1043726082, na základe ktorej GE Money a.s. poskytol povinnému úver v sume 497,90 eura. Súčasťou zmluvy sú obchodné podmienky úverových produktov, v ktorých je v bode 5.38 obsiahnutá rozhodcovská doložka. Zmluvný vzťah medzi účastníkmi, založený zmluvou o úvere, posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasťou zmluvy o úvere boli všeobecné obchodné podmienky úverových produktov, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, keďže boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Dospel k záveru, že rozhodcovská doložka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže od spotrebiteľa vyžadovala, aby spory vzniknuté zo spotrebiteľskej zmluvy riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, čím spôsobuje v právach a povinnostiach zmluvných strán značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti uviedol, že dlžník nemohol ovplyvniť znenie rozhodcovskej doložky, pretože je inkorporovaná do obchodných podmienok úverových produktov a v prípade, ak chcel povinný uzavrieť zmluvu, musel ju akceptovať. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Ak aj zmluva poskytuje spotrebiteľovi možnosť obrátiť sa na všeobecný súd, takáto možnosť je len iluzórna, pretože trvá len do podania návrhu na začatie arbitrážneho konania. Rozhodcovská doložka, v predmetnej veci, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, pričom rozhodcovský súd je paušálnym spôsobom

zakotvený v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy, a teda dodávateľ musí mať istotu, že si ho môže do zmluvy uvádzať a prijatím (vynúteným) rozhodcovskej doložky spotrebiteľom, dodávateľ nadobudne voči spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že sám môže určiť, kto s konečnou platnosťou ich spor rozhodne. Navyiac, samotný text rozhodcovskej doložky je napísaný drobným nezrozumiteľným písmom, bez upozornenia dodávateľa na jej znenie. Uzavrel, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, a preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012 a sp. zn. 6MCdo/9/2012.

2. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny a vyhovieť žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. S poukazom na dôvodovú správu k ustanoveniu § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, mal za to, že predmetná rozhodcovská doložka je v zmysle zákona a neprieči sa dobrým mravom, keďže nebráni dlžníkovi, aby si svoje práva voči veriteľovi uplatnil na príslušnom všeobecnom súde a zároveň umožňuje veriteľovi, aby si uplatnil svoje práva voči dlžníkovi na príslušnom rozhodcovskom súde v zmysle rozhodcovskej doložky. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoE/18/2010, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/924/09. Na základe vyššie uvedeného vyjadril presvedčenie, že nenastala ani jedna skutočnosť uvedená v § 45 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský rozsudok je vydaný podľa zákona, neobsahuje neprijateľnú podmienku, nedochádza tu teda k vymáhaniu plnenia v rozpore s dobrými mravmi a návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia, je v súlade s právoplatným a vykonateľným rozsudkom. Z uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že poverí súdneho exekútora vykonaním exekúcie tak, ako to žiada v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

3. Sudkyňa súdu prvej inštancie predložila vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu, nakoľko odvolaniu oprávneného nemienila vyhovieť.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 16. 10. 2014, kedy bol súdnemu exekútorovi JUDr. Kamilovi Líškovi, so sídlom Exekútorského úradu Bratislava, Ulica 29. augusta 2 doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, Arbitrážna a Mediačná, a. s., sp. zn. G09090743 zo dňa 10. 01. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20. 02. 2013 a vykonateľnosť dňa 24. 02. 2013. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 28. 10. 2014 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie, exekučným titulom, zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 19. 04. 2008, obchodnými podmienkami úverových produktov (verzia 2/2006). Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu

alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

9. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení zo dňa 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

10. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

11. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, príslúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

12. V preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

13. Vychádzajúc z obsahu spisu, zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch č. 01024595 zo dňa 19. 04. 2008 súd prvej inštancie správne posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú a správne na ňu aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch.

14. K samotnému záveru súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodcovskou doložkou (jej prijateľnosti, a teda platnosti) treba uviesť, že rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Okrem toho rozhodcovská doložka je vsunutá medzi ostatné podmienky, drobným ťažko čitateľným písmom. Navyše, odvolací súd zastáva názor, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v bode 5.38 obchodných podmienok úverových produktov nebola platná ani z dôvodu, že nebola zachovaná jej písomná forma, pretože rozhodcovská doložka nebola obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

16. Záverom odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie zrejmu nesprávnosť v záhlaví napadnutého uznesenia, a to skutočnosť, že v záhlaví uznesenia súdu prvej inštancie nie je správne uvedené identifikačné číslo právneho zástupcu oprávneného, keďže z výpisu obchodného registra vyplýva, že IČO právneho zástupcu oprávneného je 36 715 662, a nie 36 725 662, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Túto zrejmu nesprávnosť je potrebné postupom podľa § 224 CSP opraviť.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).